

POSTANOWIENIE

Dnia 28 marca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z wniosku B. S. i M. P.
przy uczestnictwie M. C., B. P., A. W., K. W. i Gminy R.
o rozgraniczenie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 28 marca 2017 r.,
skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania M. C.
od postanowienia Sądu Okręgowego w B.
z dnia 24 maja 2016 r., sygn. akt II Ca (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od uczestniczki M. C. na rzecz wnioskodawczyni B. S. kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym,

które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Uczestniczka M. C. wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oparła na przesłankach wskazanych w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Według uczestniczki skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona ze względu na naruszenie art. 618 § 3 k.p.c. i pominięcie w postępowaniu o rozgraniczenie uprzednio wydanego postanowienia co do istoty w przedmiocie zniesienia współwłasności.

Odnosząc się do wskazanej podstawy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania trzeba mieć na względzie, że powołujący się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej jako przesłankę wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania, powinien wykazać, że w sprawie doszło do kwalifikowanego, tj. oczywistego naruszenia prawa, widocznego od razu, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby głębszej analizy w wyniku takiego naruszenia prawa zapadło w Sądzie drugiej instancji orzeczenie oczywiście wadliwe, przy czym w odniesieniu do zarzutów naruszenia przepisów postępowania (z wyłączeniem naruszenia skutkującego nieważnością postępowania) oczywista zasadność skargi kasacyjnej musi łączyć się z wykazaniem możliwości istotnego wpływu zarzucanych uchybień na wynik sprawy (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 5 października 2007 r., III CSK 216/07, nie publ.; z dnia 20 czerwca 2007 r. II CSK 184/07, nie publ.; z dnia 26 czerwca 2012 r., III CSK 121/12, nie publ.; z dnia 4 grudnia 2012 r., I CSK 302/12, nie publ.).

Uczestniczka nie wykazała w odrębnym wywodzie tak rozumianej oczywistej zasadności skargi kasacyjnej zwłaszcza jeśli uwzględni się, że działka oznaczona numerem ewidencyjnym 1639/2 nie była objęta przedmiotem zgodnego częściowego działu spadku i zniesienia współwłasności.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 520 § 2 w związku z art. 13 § 2, 391 § 1, 398²¹ k.p.c. oraz § 5 pkt 2, 10 ust. 4 pkt 2, 23 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r., w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. 2015.1800).

aj